

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6C/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816202219
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7816202219.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobkyne I. P., narodenaj XX.XX.XXXX, bytom B. X, XXX XX S., právne zastúpenej JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou, so sídlom Zámocká č. 26, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, v konaní o neplatnosť zmluvy o úvere a vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že zmluva - Žiadosť o aktiváciu splátkovej karty Quatro č. 0019558047 zo dňa 30.10.2007 je bezúročná a bez poplatkov, v prevyšujúcej časti súd žalobu o určenie neplatnosti tejto zmluvy z a m i e t a .

II. Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 2.592,68 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd n e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že Zmluva o poskytnutí úveru č. 0019558047 zo dňa 30.10.2007 uzatvorená medzi žalobkyňou a pôvodne žalovaným ad. 1 spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. je neplatná a zaviazal pôvodne žalovaného na zaplatenie sumy 1.113,75 Eur zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

2. Poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa podpísala dňa 30.10.2007 s pôvodne žalovanou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok Úverovú zmluvu č. 0019558047, a bol jej poskytnutý úver vo výške 995,82 Eur. Túto pôžičku splatila žalobkyňa vo výške celkom 3.186,64 Eur k mesiacu marec 2016. V čase podpisovania úverovej zmluvy žalobkyňa nerozumela zložitým finančným obligačným vzťahom a zmluvné podmienky akceptovala. Text zmluvy bol písaný malými a ťažko čitateľnými písmenami. Pravidelnými mesačnými splátkami po 41,25 Eur splatila žalobkyňa počnúc mesiacom november 2007 do 04.03.2016, sumu najmenej 3.186,64 Eur. Žalovaný z neznámych dôvodov naďalej požaduje nedoplatok vo výške 1.157,00 Eur, preto žalobkyňa z opatrnosti naďalej mesačne uhrádza sumu vo výške 41,25 Eur, napriek skutočnosti že tento úver je už dávno preplatený. Z obsahu uzavretej zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už vopred pripravenú a žalovaná dopisovala do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa osobných údajov žalobkyne, údaje o výške pôžičky vrátane príslušenstva, pričom tieto údaje boli pre žalobkyňu nejasné a obsah tejto zmluvy žalobkyňa žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť a ani neovplyvnila. Žalobkyňa má za to, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, a to navyše na základe neprijateľných podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa má za to, že v

tomto prípade je potrebné skúmať, či vôbec išlo o platnosť Zmluvy o úvere, a to predovšetkým v časti uvedených úrokov z omeškania a ostatného príslušenstva a, či táto zmluva nebola uzavretá v rozpore so zákonom. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam sa postup žalovaného javí ako nekalá obchodná praktika a porušenie práva na strane žalobkyne, z ktorého vzniklo bezdôvodné obohatenie. S poukazom na § 451 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 1.113,75 Eur. Žalobkyňa má naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe s poukazom na tú skutočnosť, že ako spotrebiteľ má mať z dôvodu právnej istoty vyriešenú otázku skutočnej výšky dlhu. Žalovaný si uplatnil neúmerne vysoké úroky z omeškania a zmluvné pokuty, a tak na požadovanom určení rozsahu neplatnosti zmluvy existuje naliehavý právny záujem. Žaloba je plne v súlade aj s ust. § 3 ods. 5 ZoSU. Z uvedenej zmluvy jednoznačne nevyplýva aké sú vlastne splátky po zohľadnení neplatných častí zmluvy týkajúcich sa príslušenstva pohľadávky, je teda v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm k) zákona o spotrebiteľských úrokoch, a preto s poukazom na § 41 OZ, keď obsah právneho úkonu zakladá hrubú nerovnováhu práv a povinností v neprospech slabšieho spotrebiteľa, t.j. evidentnú nadvládu nad dlžníkom (čl. 3 ods. 1 smernice 93/13/EHS) je potrebné určiť neplatnosť zmluvy ako celku.

3. Pôvodne žalovaný ad. 1 s podanou žalobou nesúhlasil. Poukázal na skutočnosť, že voči nemu je žaloba v celom rozsahu nedôvodná, pretože v tomto konaní nie je pasívne legitimovaným subjektom, nakoľko v žalovanom úverovom vzťahu vystupoval ako sprostredkovateľ a teda nie je priamym účastníkom právneho vzťahu medzi žalobkyňou a veriteľom, ktoré vznikli na základe Úverovej zmluvy. Pôvodne žalovaný je len splnomocnencom veriteľa na vykonávanie určitých úkonov v mene a na účet veriteľa týkajúcich sa uzatvorenia Úverovej zmluvy a správy poskytnutého úveru. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu voči nemu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa podaním zo dňa 26.08.2016 navrhla, aby súd pripustil do konania na strane žalovaného pristúpenie ďalšieho subjektu a to Všeobecnej úverovej banky a. s.. Tento návrh podala z toho dôvodu, že na základe zložitých a neprehľadných písomností týkajúcich sa uzavretia úverovej zmluvy jej nie je ako spotrebiteľovi zrejmé kto jej vlastne úver poskytol. Z písomností predložených žalobkyňou vyplýva a to hlavne z výpisu splátkovej karty Quatro, že ona jednala a konala so spol. Cosnumer Finance Holding a. s., pričom jej nebolo zrejmé že žalovaný je v sprostredkovateľskom vzťahu so spol. VÚB a. s. Dodnes jej nie je známe na koho účet v peňažnom ústave uhrádzala platby, ktoré aj naďalej uhrádza pod hrozbou exekúcie. Z opatrnosti preto ponechala na strane žalovaného aj žalovaného ad. 1./V prípade ak sa v priebehu dokazovania preukáže že sa jedná o účet VÚB, tak nemá nič proti tomu aby sa proti pôvodne žalovanému konanie zastavilo.

5. Uznesením č.k. 6C/48/2016-59 zo dňa 26.09.2016 súd pripustil pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného a to Všeobecnú úverovú banku, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, ako žalovaného ad. 2/.

6. Žalovaný ad. 2/ sa podaním zo dňa 18.11.2016 vyjadril k žalobe v tom zmysle, že namieta podanú žalobu z ktorej nie je zrejmé čoho sa vlastne žalobkyňa domáha, či žiada aby súd vyhlásil zmluvu za neplatnú, respektíve za bezúročnú a bez poplatkov, pričom mal za to, že takéto dva petity sa navzájom vylučujú. Namieta tiež aplikáciu nesprávneho zákona na zmluvný vzťah, pretože zmluva bola uzavretá dňa 05.11.2007 a preto sa môže spravovať jedine ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa hneď na úvod svojej žaloby konštatuje pomerne ťažko pochopiteľné stanovisko, pričom uvádza, že v čase podpisovania zmluvy nerozumela zložitým finančným obligačným vzťahom a zmluvné podmienky akceptovala. K takémuto tvrdeniu uviedol, že právny poriadok SR a ani judikatúra súdneho dvora EU neochraňuje spotrebiteľa, ktorý by zostal neinformovaný v dôsledku ľahkovážneho prístupu a neinformovaniu sa. Z uvedeného vyplýva teda celkom jednoznačný záver, že žalobkyňa v tomto prípade nepostupovala ako by priemerný spotrebiteľ postupovať mal, a preto by jej v tomto konaní ani nemala prislúchať ochrana zákonnými inštitútmi ochrany spotrebiteľa. Žalobkyňa v žalobe uvádza len široký výpočet zákonných ustanovení, ktoré ale žalobkyňa nijakým spôsobom neaplikuje na právny vzťah so žalovaným ad. 2/. To, že niektoré dojednania v zmluve nemohli byť dojednané individuálne ešte neznamená, že sú neprijateľné, či dokonca v rozpore so zákonom. Preto strohé tvrdenie žalobkyne, že je potrebné skúmať platnosť zmluvy, je absolútne irelevantné. Zmluva bola platne uzavretá a podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. platného a účinného v čase uzatvárania úverovej zmluvy a keďže žalobkyňa zo zmluvy čerpala, tieto tvrdenia o neplatnosti zmluvy sú v tomto prípade bezpredmetné. V žalobnom petite, kde žalobkyňa žiada určenie neplatnosti úverovej zmluvy, tiež absentuje základný procesný predpoklad určovacej žaloby - naliehavý právny záujem. Podľa rozsudku NR SR sp. zn. 3 Cdo 112/2004 určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená práve

vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplne vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tuje (nieje) právny vzťah alebo právo. Vzhľadom na uvedené má za to, že takto naformulovaný žalobný petit by mal byť zamietnutý bez toho aby ho súd skúmal vecne. Zmluva o úvere je platným právnym úkonom uskutočneným v plnom súlade s príslušnými právnymi predpismi a obsahujúcim všetky nevyhnutné náležitosti v zmysle starého zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný ad. 2/ uzavrel so žalobkyňou dňa 05.11.2007 zmluvu o úvere (Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH, a.s. - QUATRO). Ako je zrejmé z písomného vyhotovenia listín tvoriacich zmluvu o úvere (v tom pravom právnom zmysle), zmluva o úvere sa skladala/skladá z viacerých dokumentov V skratke a všeobecne možno celý vtedajší proces popísať tak, že (potenciálny) klient majúci záujem o poskytnutie bankového produktu/služby zo strany spoločnosti žalovanej kontaktuje žalovaného ad. 2/ (najčastejšie telefonicky, na základe predošlej skúsenosti či ako dôsledok marketingových činností našej spoločnosti, t.j. zaujme ho reklama na ten - ktorý produkt), pričom podľa jeho predbežných predstáv je spísaný prvotný dokument - žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty. Žiadosť je následne po prvotnom kontakte s (potenciálnym) klientom spolu so všetkými dokumentmi a informačnými materiálmi zaslaná na adresu (potenciálneho) klienta. Úlohou (potenciálneho) klienta, korešpondujúcou s legitímnym očakávaním žalovaného ad. 2/ v seriózny prístup, je celú zmluvnú dokumentáciu si nakoniec prečítať (naštudovať) a v prípade pretrvávajúceho záujmu žiadosť podpísať a zaslať späť na posúdenie a dopodpisovanie. Oboma stranami dopodpisovaná _zmluva o úvere je však po právnej stránke tvorená nielen žiadosťou, ale aj obchodnými podmienkami, cenníkom, a potvrdzujúcim listom, ktoré dokumenty sú právnou súčasťou zmluvy o úvere a tvoria ju ako jeden celok (ďalej aj „komponenty zmluvy o úvere“). Pri pohľade na zmluvu o úvere je zrejmé, že obsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti, ako napr. úrokovú sadzbu, poplatky či indikatívny výpočet RPMN. Takáto štruktúra súkromnoprávnej zmluvy, kedy sa zmluva skladá z viacerých dokumentov prítomných buď na jednej, alebo i na viacerých samostatných listinách, je v praktickom živote veľmi bežná, ničím nevybočuje zo zaužívanej praxe v súkromnoprávných vzťahoch (a to ani medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi, pričom by sa dalo uvažovať aj nad tým, že takýto spôsob kontraktácie prevažuje). Uvedené bolo už v minulosti potvrdené aj rozhodovacou praxou súdov - viď napr. verejne dostupný rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27.03.2008, sp. zn. 26 Cdo 2317/2006. Za azda najdôležitejší prameň práva podporujúci túto argumentáciu považuje Rozsudok SD EU z 9.11.2016 vo veci C-42/15, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda. SD EU v tomto konaní vyslovil niekoľko dôležitých právnych názorov, okrem iného aj ten že článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že „zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jeden dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods.2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči“. Je nepochybné, že tak ako samotná žiadosť o vydanie kreditnej karty, tak aj obchodné podmienky, cenník či potvrdzujúci list boli vyhotovené písomne a doručené žalobkyňi. Žalobkyňa na 4. strane svojej žaloby, kde sa opätovne nevie rozhodnúť, či žiada neplatnosť alebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere, okrem iného, poukazuje na údajnú absenciu údajov o výške, počte, termínoch splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, teda údajov podľa ust. § 9 ods. 2, písm. k) nového zákona o spotrebiteľských úveroch. Tu je potrebné zdôrazniť, že takýto právny predpis je irelevantný v tomto konaní, keďže zmluva bola uzatvorená v roku 2007 a teda je potrebné ju posudzovať podľa starého zákona o spotrebiteľských úveroch, ako sme už uviedli v časti 1.1 tohto nášho vyjadrenia. Ak teda žalobkyňa chce tvrdiť, že v zmluve absentuje údaj podľa § 4 ods. 2, písm. a) starého zákona o spotrebiteľských úveroch, tak tu si dovoľujeme uviesť, že zákon platný a účinný v čase uzatvárania úverovej zmluvy absenciu takéhoto údajov nepostihoval následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Pokiaľ žalobkyňa uvádza, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) starého zákona o spotrebiteľských úveroch je údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nutný v zmluve o úvere osobitne rozčleniť, k danému uvádzame, že ide o výklad nesprávny, príliš formalistický, v ktorom absentuje racionalita s ohľadom na potreby zmluvného vzťahu -v tomto prípade je navyše predmetom zmluvy o úvere revolvingový úver uzavretý na dobu neurčitú, ktorého hodnota (ako i prípadná hodnota jednotlivých splátok v budúcnosti po opakovanom čerpaní úveru) je závislá primárne od spôsobu, frekvencie a výšky čerpania a splácania úverových prostriedkov zo strany spotrebiteľa, čo dopredu prirodzene naša spoločnosť a pravdepodobne ani žalobkyňa nevie určiť ani odhadnúť. Zo znenia žaloby je zrejmé, že žaloba žalobkyne je súhrnom zavádzajúcich, nepodstatných, účelových a zmätočných informácií, ktorá

je zavŕšená absurdnými právnymi závermi priečiacimi sa nielen zákonu, no i bežnej a jednoduchkej logike. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

7. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 14.02.2017 uviedla, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu, tak ako bola súdu doručená. Naďalej sa odvolávala na neprijateľné zmluvné podmienky v predmetnej zmluve. Poukázala na rozhodnutie KS Banská Bystrica č. k. 13 Co/206/2016, kde sa jedná o obdobný prípad a kde bolo určené, že zmluva je neplatná a poukázala na to, že tu malo dôjsť k uzavretiu zmluvy vyplnením žiadosti o aktiváciu splátkovej karty žalobkyňou a následne potvrdením, teda akceptáciou tejto žiadosti. Nie je zrejmé, či táto bola žalobkyňi doručená, a preto dala do pozornosti, či došlo k uzavretiu zmluvy. Chcela upozorniť na splácanie tohto úveru, pričom mala za to, že žalobkyňa čerpala asi 30000,- Sk, avšak čo aj vie súdu preukázať, že ku dnešnému dňu uhradia 3508,82 Eur a aj naďalej platí úver v sume 41,25 Eur mesačne, z obavy že by mohla prísť o nehnuteľnosť. V januári 2017 bol žalobkyňi doručený výpis zo splátkovej karty kde žalovanými je evidovaný nedoplatok v sume 837,26 Eur. Krátkou cestou súdu predložila výpisy o splácaní úveru žalobkyňou. Z opatrnosti rozšírila petit žaloby v tom zmysle, že v prípade ak by súd považoval zmluvu za platnú navrhla aby ju vyhlásil ako bezúročnú a bez poplatkov, v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň upravila výšku bezdôvodného obohatenia a to vzhľadom na uskutočnené platby žalobkyňou na sumu 2.592,68 Eur.

8. Súd na pojednávaní uznesením pripustil zmenu petitu žaloby, ohľadom vyhlásenia Úverovej zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkov a tiež ohľadom výšky bezdôvodného obohatenia a to na sumu 2.592,68 Eur.

9. Z vyjadrenie pôvodne žalovaného vyplynulo, že trvá na vznesenej námietke pasívnej legitímácie, nakoľko má za to, že z úverovej zmluvy je zrejmé, že vystupuje ako správca, pričom je zrejmé kto je veriteľom a je nepochybné, že on koná len v mene a na účet banky.

10. Žalovaný ad. 2/ na pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu trvá na písomnom vyjadrení zo dňa 18.11.2016, ktoré bolo súdu doručené a ktoré obsahuje obširne vyjadrenie k všetkým jednotlivým bodom žaloby. Chcel poukázať na to, že čo sa týka určovacích petitov žaloby, tak sa jedná o protichodné petitivy. Je preukázané, že uzavretá zmluva je platným právnym úkonom, už len z dôvodu, že poskytnuté finančné prostriedky žalobkyňa čerpala. Na určovacej žalobe absentuje naliehavý právny záujem a predložil súdu rozsudok OS Zvolen č. k. 18 C/404/2015-109, ktorý sa s touto otázkou vysporiadal tak, že žalobu z toho dôvodu zamietol. Čo sa týka bezúročnosti a bezpoplatkovosti čerpaného úveru mal za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Čo sa týka rozpisu splátok poukázal na rozsudok EU - súdneho dvora vo veci P.S. T.Ó.R.Á. c/a Home Credit, kde bolo jednoznačne určené, že nie je dôležitý presný rozpis, ktorý sa uvádza v zmluvách, avšak pre spotrebiteľa je nutné vedieť koľko má platiť. Samozrejme ak by mal záujem spotrebiteľ o rozpis na požiadanie by mu bol poskytnutý. Žalobkyňa takýto úkon neuskutočnila. Okrem uvedeného z podanej žaloby nie je zrejmé aké ďalšie náležitosti úverová zmluva nespĺňa. Jedná sa o revolvingový úver a mal za to, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonom uvedené obligatórne náležitosti. Uviedol, že je možné v danom prípade hovoriť o zneužití inštitútu ochrany spotrebiteľa. Jednalo sa o štandardnú žiadosť, ktorú si vyplní spotrebiteľ kedy po odsúhlasení mu posielala veriteľ späť cenník, a po preskúmaní dochádza až k uzavretiu zmluvy. Žalobkyňa počas 10 rokov plnila úverovú zmluvu a neoslovila žalovaného ohľadom výšky plnenia alebo úverovej zmluvy. Čo sa týka odplaty mal za to, že v zmysle § 53 OZ pri preskúmaní neprijateľných podmienok spotrebiteľských úverov neprináleží súdu preskúmať výšku odplaty. Na záver uviedol, že v prípade ak by súd z nejakého dôvodu žalobe vyhovel, vznáša námietku premlčania ohľadom splátok starších ako 3 roky.

11. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 6C/48/2016 - 185 zo dňa 14. 02. 2017 súd žalobu voči žalovanému ad. 1 zamietol, určil, že zmluva - Žiadosť o aktiváciu splátkovej karty Quatro č. 0019558047 zo dňa 30.10.2007 je bezúročná a bez poplatkov, v prevyšujúcej časti súd žalobu o určenie neplatnosti tejto zmluvy zamietol. Súd zaviazal žalovaného ad2 zaplatiť žalobkyňi sumu 2592,68 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

12. Proti výrokom rozsudku o určení, že zmluva - Žiadosť o aktiváciu splátkovej karty Quatro č. 0019558047 zo dňa 30.10.2007 je bezúročná a bez poplatkov a o zamietnutí v prevyšujúcej časti, proti výroku o zaviazaní žalovaného ad. 2 zaplatiť žalobkyňi sumu 2592,68 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a tiež proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania stranám sporu podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie pôvodne žalovaný ad2 (ďalej len žalovaný). Navrhoval, aby odvolací súd zmenil

napadnuté výroky rozhodnutia tak, že žalobu žalobkyne voči nemu zamietne a prizná mu náhradu trov konania.

13. Krajský súd v Košiciach po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa a konania, ktoré mu predchádzalo Uznesením č. k.: 2Co/366/2017 - 262 zo dňa 19. 07. 2018, rozsudok v napadnutej časti, t.j. II., III. a IV. výrok rozsudku zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Odvolaním nebol napadnutý I. výrok rozsudku (o zamietnutí žaloby voči spol. Consumer Finance Holding, a.s. -pôvodne žalovanému ad. 1), ktorý nadobudol právoplatnosť. Následne v priebehu odvolacieho konania došlo k výmazu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. (pôvodne žalovaného ad. 1) z obchodného registra z dôvodu jej zrušenia bez likvidácie formou rozdelenia a zlúčenia so spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB leasing, a.s. ako nástupníckymi spoločnosťami s tým, že všetky práva a povinnosti prešli dňom 1. januára 2018 na nástupnícke spoločnosti.

15. Predmetom odvolacieho prieskumu bol II., III. a súvisiaci IV. výrok rozsudku, ktoré sa vzťahujú na pôvodne žalovaného ad. 2, t.j. žalovanou stranou sporu bola v odvolacom konaní už iba Všeobecná úverová banka, a.s.. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, preto rozsudok v napadnutých vyhovujúcich výrokoch (I., II. výrok) a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie.

16. Odvolací súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov (čím je naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP) s poukazom na nasledujúce skutočnosti.

17. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, ako prvé bolo potrebné posudzovať, či žaloba bola doručená včas pred márnym uplynutím kombinovanej subjektívnej a objektívnej lehoty posudzujúc plynutie (začiatok a koniec plynutia), každej z týchto lehôt osobitne. Súd prvej inštancie v ods.45 vysvetlil svoje úvahy ktorými sa riadil pri posúdení potreby aplikácie 10-ročnej objektívnej lehoty, avšak z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé ako posúdil začiatok a koniec plynutia subjektívnej dvojročnej lehoty (iba konštatoval, že zastáva názor, že žaloba bola podaná v rámci subjektívnej 2-ročnej lehoty, nevysvetlil však vôbec ako dospel k takémuto záveru). Zároveň z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva ani to kedy podľa súdu prvej inštancie mala začať plynúť a kedy skončila objektívna lehota (uviedol iba dôvody, pre ktoré považoval za potrebné použiť 10-ročnú objektívnu lehotu, neuviedol ale od kedy do kedy plynula). Odvolací súd pre potrebu posúdenia plynutia premlčacej lehoty (jej počítania a dĺžky) pri nároku uplatnenému z titulu bezdôvodného obohatenia, poukazyval na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo 169/2017 zo dňa 10.1.2018, ktoré riešilo uvedenú otázku. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom NS SR vyjadreným v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/169/2017 v otázke začiatku plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby, ktorý nie je určený od okamihu, kedy sa spotrebiteľ dozvedel od spotrebiteľského združenia, či právnika a pod., že platiť (úrok, poplatky) nemusel, ale je určený od momentu zaplatenia. Teda pri subjektívnej premlčacej dobe je potrebné vychádzať z preukázanej vedomosti, ktorou ale nie je porada s právníkom a ak nemáme preukázaný iný moment vedomosti tak je potrebné vychádzať z momentu zaplatenia. Zároveň je na mieste v zásade uplatňovať 3-roč. objektívnu premlčaciu dobu, ale výnimočne nie je vylúčená aplikácia 10-ročnej objektívnej lehoty v prípade preukázania úmyslu.

18. Odvolací súd považoval za dôvodné aj niektoré ďalšie námietky, pri ktorých však zdôraznil, že týmito námietkami sa bude súd prvej inštancie zaoberať iba v prípade, ak dospeje k záveru, že nárok nebol premlčaný. Medzi takéto námietky patrí aj námietka žalovaného, že predmetná zmluva je tvorená nie jednou listinou, ale pozostáva z viacerých častí (ktorá skutočnosť je uvedená na viacerých miestach zmluvy), ktorú skutočnosť zákon nevylučuje a ktorá skutočnosť nie je ani v rozpore so smernicou Rady č. 87/102/EHS (tak ako sa k tomuto vyjadril aj Súdny dvor EÚ v rozhodnutí vo veci C-42/2015). S touto skutočnosťou sa súd tiež dostatočným spôsobom nevysporiadal. Zároveň žalovaný dôvodne namietal, že súd prvej inštancie nedostatočne vyhodnotil charakter predmetnej zmluvy, nakoľko v danom prípade sa jednalo o revolvingový úver. Pri takomto type úveru nie je možné RPMN určiť, ale zákon

pripúšťa, aby výpočet RPMN bol uvedený formou indikatívneho výpočtu práve s poukazom na charakter revolvingového úveru, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Príkladom revolvingového úveru sú kreditné karty, pri ktorých je klientovi poskytnutý úverový rámec. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje.

19. Napokon vo vzťahu k nedostatkom náležitostí úverovej zmluvy, tak ako ich vytkol súd prvej inštancie, odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného tiež ako dôvodné, pričom sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že zákon o spotrebiteľskom úvere platný v čase uzatvorenia zmluvy nepostihoval súdom vytknuté nedostatky týkajúce sa výšky splátok bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou a zároveň je potrebné aj vo vzťahu k ustanoveniam nového zákona o spotrebiteľských úveroch realizovať eurokonformný výklad, v zmysle ktorého takýto nedostatok ani v zmysle nového zákona o spotrebiteľských úveroch nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Názor na výklad sporného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí zo dňa 22.2.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017. Najvyšší súd konštatoval, že Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný Smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu Smernice uskutočniť spôsobom zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia Smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná, a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok Smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok Smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona. V opačnom prípade by išlo o výklad contra lege. V tom však nič nemení na tom, že zásada eurokonformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovanou Smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť.

20. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku stranám sporu neozrejmil svoje úvahy takým spôsobom, aby výsledok rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný, bez možnosti dohadov, tak aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom vychádzajúcim z právnych záverov a zo skutkových záverov (z ktorých právne závery vychádzajú). Z týchto dôvodov je odôvodnenie rozsudku arbitrárne a neobhájiteľné, v dôsledku čoho je rozsudok nepreskúmateľný a odvolací súd v dôsledku toho nemôže posúdiť či došlo k správne právnemu posúdeniu veci.

21. Úlohou súdu v ďalšom konaní bolo postupovať v naznačenom smere, opätovne sa zaoberať najmä vznesenou námietkou premlčania, pri ktorej je nevyhnutné vysporiadať sa s posúdením dĺžky v trvania objektívnej premlčacej lehoty (vychádzajúc z posúdenia úmyslu žalovaného) a zaujať jasné stanovisko k začiatku plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej lehoty (u každej osobitne). V prípade ak súd dospeje k záveru, že nárok nie je premlčaný bude úlohou súdu prvej inštancie podrobiť prieskumu predmetnú zmluvu a jej náležitosti, pričom sa vysporiada aj s námietkami žalovaného. Až následne bude možné vo veci opäť rozhodnúť a rozhodnutie riadne odôvodniť v súlade s ustanoveniami CSP.

22. V súlade s vyššie uvádzanými právnymi závermi súdu vyššieho stupňa vyplývajúcimi z jeho uznesenia (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k.: 2Co/366/2017 - 262 zo dňa 19. 07. 2018) tunajší súd opätovne pristúpil k posúdeniu nároku žalobkyne.

23. Súd vo veci nariadil pojednávanie.

24. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že trvá na podanej žalobe tak ako bola súdu doručená v plnom rozsahu. Mala za to, že nakoľko krajský súd vytkol otázku premlčania má za to, že pre takýto typ spotrebiteľskej zmluvy je potrebné aplikovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu s poukazom na ust. § 107 ods. 2 OZ., a to hlavne s poukazom na to, že sa jedná o bankový subjekt, ktorý hromadne poskytuje úvery, a preto úmyselné konanie vidím v tom, že si musí byť vedomý náležitostí spotrebiteľskej zmluvy v súlade so zákonnou úpravou. Za začiatok plynutia premlčacej doby považuje okamih kedy došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a v tomto prípade to považuje moment zaplatenia poslednej splátky, v prípade, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, nakoľko žalobkyňa naďalej

plní z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy ani nie je možné, aby k premlčaniu v tomto prípade došlo. Žaloba bola podaná v marci 2016, pričom výška bezdôvodného obohatenia je vypočítaná k marcu 2016, takže posledná splátka uskutočnená žalobkyňou bola taktiež v marci 2016. Rovnako mala za to, že tak ako bolo uvedené v žalobe predmetná úverová zmluva vykazuje nedostatky, ktorých následkom je jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca predložil úverovú zmluvu v inej podobne akou disponuje žalobkyňa, chcela uviesť chronológiu ako došlo k uzavretiu úverovej zmluvy. Žalobkyňa vyplnila žiadosť o aktiváciu splátkovej karty Quatro, ktorá má dve strany, a ktorej súčasťou nie sú obchodné podmienky ani indikatívny výpočet RPMN, ako príloha jej boli priložené Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s., čo je dvojstranový dokument bez podpisu žalobkyne, kde opäť nie je uvedený indikatívny výpočet RPMN na strane 4/8 (tabuľkovou formou). V podstate ku vzniku zmluvy došlo až schválením žiadosti o splátkovú kartu Quatro, ktorá bola žalobkyňi doručená a opäť nie je ňou podpísaná. Takýto spôsob vzniku úverovej zmluvy nepovažuje, že by bol v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Zároveň boli žalobkyňi doručené ďalšie dokumenty, ako cenník produktov vydávaných v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, ktorý obsahuje indikatívny výpočet RPMN aj pre rôzne typy úverových produktov, pričom poukazuje na to, že žalobkyňa ako spotrebiteľ, určite nemohla z takýchto matematických vzorcov dospieť k tomu, či sa jedná o výhodný úver, ona sama ako právne vzdelaná osoba by s tým mala problém. Rovnako poukázala na to, že z výpisov z karty Quatro, ktoré boli žalobkyňi zasielané a ktoré boli značne neprehľadné, nebolo možné stanoviť aký je zostatok dlžnej sumy, koľko má ešte uhradiť, a preto si myslí, že žalovaný ako bankový subjekt si týchto skutočností mal byť vedomý a jeho zmluvy nemali vyzeráť takto. Poukazoval ešte na Uznesenie KS v KE a mala za to, že z neho nevyplýva, že by krajský súd konštatoval, že predmetná úverová zmluva je v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, vytýkal čo sa týka otázky premlčania, začiatok plynutia premlčacej doby, nedostatočné odôvodnenie súdom 1. stupňa, avšak nie je možné z neho urobiť záver, že by predmetná úverová zmluva bola v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Na záver ešte uviedla jednu podstatnú vadu úverovej zmluvy a to, že v žiadosti o aktiváciu splátkovej karty Quatro ako ani v schválení žiadosti o splátkovú kartu Quatro, nie je uvedená ročná úroková sadzba revolvingového úveru, kde poukazuje na ust. § 4 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že nie je možné požadovať od spotrebiteľa zaplatenie úrokov a poplatkov, ktoré v zmluve nie sú uvedené. Nie je to ročná úroková sadzba ale mesačná a chcela by tiež vedieť akým spôsobom žalovaný skúmal bonitu klientky nakoľko mala za to, že v tom čase nemala taký príjem ani majetkové pomery, aby bola schopná predmetný úver splácať. Poukazovala tiež na dobré mravy, mala za to, že pri čerpaní úveru cca 1.000,- Eur je nemysliteľné, aby žalovaný požadoval od žalobkyne ďalšiu úhradu 1.500,- Eur pokiaľ už zaplatila 4.000,- Eur.

25. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že má za to, že Uznesenie KS v Košiciach sa dostatočne vo všetkých bodoch sa vysporiadalo s tým, že predmetná zmluva netrpí vadami, ktoré by mali za dôsledok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru, rovnako ako sa vysporiadalo aj s premlčaním. Predkladal a citoval z Uznesenie NS SR 3Cdo/169/2017, z ktorého jasne vyplýva ako sa NS vysporiadal s okamihom začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby, ktorá je viazaná na okamih zaplatenia splátky, ktorou došlo nad rámec poskytnutej sumy k vzniku bezdôvodného obohatenia, pričom neznalosť zákona nikoho neospravedlňuje. Čo sa týka začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby, konkrétne sa vyjadriť nevedel, súd má možnosť si podľa výpisu splátok sám zistiť aký je začiatok jej plynutia. Čo sa týka náležitostí zmluvy on disponuje inou zmluvou ako predložila žalobkyňa, nakoľko aj z Uznesenie KS v Košiciach vyplýva, že zmluva obsahuje indikatívny výpočet RPMN, keď opakovane poukazuje na to, že sa jedná o revolvingový typ úveru a v inkorporovanej zmluve sú aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy, s poukázal na rozhodnutie súdneho dvora vo veci Klára Bírová z ktorého vyplýva, že nie je nevyhnutné, aby boli tieto dokumenty osobitne podpisované, a preto súd pokiaľ aj nerešpektuje rozhodnutie KS v KE, mal by byť viazaný rozhodnutím NS SR. Namietal takýto spôsob vedenia konania, keď už na prvom pojednávaní sudkyňa evidentne podsúvala odpovede žalobkyňi a žalovaného prednes slovné prerušovala. V bode 28 krajský súd poukazuje aj na námietku žalovaného, že predmetná zmluva nie je tvorená jednou listinou, zároveň aj na rozhodnutie súdneho dvora C-42/2015, kde uvádza, že súd sa ani s touto skutočnosťou dostatočne nevysporiadal. Právny zástupca žalovaného reagoval aj na obchodné podmienky predložené žalobkyňou, kde účinnosť je od 15.09.2011. Jedná sa o fabulované obchodné podmienky nakoľko z roku 2007 nemohli byť priložené obchodné podmienky z roku 2011, keď už zmluvy vyzerali inak. Žalobkyňa si ich zrejme stiahla z internetu. Predmetná úverová zmluva bola uzavretá ako zmluva na diaľku. Na základe žiadosti žalovanej jej bola zaslaná žiadosť o aktiváciu splátkovej karty Quatro aj s príslušnými obchodnými podmienkami a cenníkom. Žalobkyňa túto žiadosť podpísala a spotrebiteľa často omylom zašlú žalovanej aj obchodné podmienky a cenník, avšak

žalovaná im opakovane tieto obchodné podmienky a cenník vracia. Schválenie žiadosti o splátkovú kartu Quatro, v tomto prípade sa jedná už len o produkt banky potom, ako vyhodnotil bonitu žalobkyne, čo je bežným postupom a týmto potvrdzujúcim listom len oznámil a zopakoval skutočnosti uvádzané v samotnej žiadosti. Čo sa týka cenníka produktov sám má pri výpočte RPMN problém, avšak s poukazom na stranu 4 sa jedná o taký príklad výpočtu RPMN, ktorý aj podpriemerne matematicky zdatnému jedincovi musí byť zrejmý a jasný. Zároveň chcel poukázať na rozhodnutie KS v Nitre, ktoré agresívnym spôsobom poukázalo na to, že „slovenské súdy vychovávajú zo spotrebiteľov jedincov bez rozumu“, hoci sám sa s tým úplne nestotožňujem nakoľko spotrebiteľ je slabšia strana, preto by mal požívať ochranu, avšak v prípade žalobkyne chcel uviesť, že táto sa nikdy nezaujímal o výšku zostávajúcu jej uhradiť, ani nenamietala žalovanému žiadne náležitosti z úverovej zmluvy. Úver splácala nepravidelne a po 10 - tich rokoch sa objavila so žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia. Chcel tiež reagovať na Uznesenie KS v KE, kedy mal za to, že nie že z neho nevyplýva, že je úverová zmluva bezúročná a bez poplatkov, ale vyplýva z neho pravý opak, keď v jednotlivých bodoch súd reagoval na všetky vytýkané skutočnosti a odôvodnenie rozhodnutia 1. stupňa zrušil. Zdôraznil, že v schválení žiadosti je uvedená úroková sadzba. Jedná sa však o aktuálnu mesačnú úrokovú sadzbu. Žalovaný skúma bonitu, preveruje príjem, ako aj majetkové pomery tak ako to predpokladá zákon o bankách. Nevedel, či chce žalobkyňa spochybňovať praktiky banky s 30 ročnou tradíciou. V danom prípade je možné vyžiadať aj presný postup, ktorý žalovaný v tomto prípade aplikoval na preskúmanie bonity. Mal za to, že úverová zmluva je v súlade so zákonom, bola platne a účinne uzavretá a v prípade, ak by sa súd nestotožnil s jeho tvrdeniami, poukazoval opakovane na námietku premlčania, ktorú vzniesli dôvodne.

26. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

27. Zo Žiadosti o aktiváciu splátkovej karty Quatro, číslo zmluvy 0019558047, zo dňa 05.11.2007 (ďalej len „Zmluva“), vyplýva, že bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným (Všeobecnou úverovou bankou, a.s.) v zastúpení spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako sprostredkovateľom a správcom, v ktorej bol schválený úverový rámec - nákupný limit vo výške 995,81 Eur (30.000,- Sk) s pevnou mesačnou splátkou vo výške 33,19 Eur (1.000,- Sk). Žalobkyňa nezaškrtila kolónku ohľadom poistenia.

28. Zo Schválenia Žiadosti o Splátkovú kartu Quatro - Potvrdzujúci list, predložený žalovaným vyplýva, že žalovanej bol schválený úverový rámec vo výške 995,81 Eur (30.000,- Sk) so štandardnou mesačnou splátkou vo výške 33,19 Eur (1.000,- Sk). Aktuálna mesačná úroková sadzba bola vo výške 1,90 %. K zmluve bolo priradené úverové poistenie Typ A. Dokument ďalej obsahoval heslo, variabilný symbol pre jednotlivé splátky, termíny splátok 1. - 15. Deň v kalendárnom mesiaci a číslo splátkového účtu. List bol podpísaný na základe plnomocenstva zástupcom žalovaného ad. 2/ a datovaný dňa 05.11.2007.

29. Z Výpisu zo splátkovej karty Quatro (z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.), vyhotoveného ku dňu 25.01.2017, za zúčtovacie obdobie od 01.11.2007 do 31.12.2008 a následne od 01.01.2009 do 25.01.2017, a z výpisu ku dňu 06.04.2016 za zúčtovacie obdobie vyplýva, že žalobkyňa pri výške úverového rámca 1.650,00 Eur a počiatočnom stave na účte (k prvému dňu zúčtovacieho obdobia v prvom zúčtovacom období) vo výške 0,00 Eur a počiatočnom stave na účte (k prvému dňu zúčtovacieho obdobia v druhom zúčtovacom období) vo výške -1242,21 Eur, výbermi v bankomatoch a inými transakciami v období od 22.11.2007 do 11.02.20015 čerpala v daných zúčtovacích obdobiach prostriedky vo výške 1.023,81 Eur, pričom splátkami v období od 17.12.2007 do 11.01.2017 uhradila celkovo sumu vo výške 3.980,66 Eur. Z predmetného výpisu ďalej vyplýva, že mesačne boli na ťarchu daného účtu účtované (štandardné) úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia štandardnej úrokovej sadzby vo výške 22,80 % ročne), sankčné úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia sankčnej úrokovej sadzby vo výške 5,00 % ročne), a poplatky v rôznej výške. Žalobkyňa bola predmetným výpisom zároveň predpísaná povinná splátka na úhradu vo výške 41,25 Eur so splatnosťou dňa 15.01.2017, pričom bolo určené, že ešte môže čerpať sumu 831,52 Eur.

30. Súd sa ďalej oboznámil s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. účinnými od 01.07.2006 (ďalej len „Obchodné podmienky“) a Cenníkom produktov vydávaných v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platným od 01.08.2007.

31. Podľa § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

32. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31. 12. 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

34. Podľa ustanovenia § 456 prvej vety Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

35. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

36. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti mal súd preukázané, že žaloba žalobkyne je dôvodná čiastočne.

37. V prvom rade sa súd zaoberal tým, či žalobkyňa má v zmysle § 137 písm. c/ CSP naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petít a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným petít môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu.

38. Súd sa postavil za to stanovisko, že žalobkyňa ako spotrebiteľka má naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby, nakoľko sa tým môže vyriešiť otázka porušovania spotrebiteľských práv žalovaným. Súdom prináleží súdna kontrola nielen zmluvných podmienok, ale aj dokonca kontrola zmlúv s cieľom vylúčiť zo života spotrebiteľov neprimerané podmienky, aby sa tak naplnil cieľ sledovaný článkom 6 Smernice Rady 93/13/EHS.

39. Podľa § 100 ods. 1-3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka:

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

40. Podľa § 107 ods. 1-3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka:

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

(3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, príhľadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietať.

41. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka: výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

42. Podľa princípu čl. 3 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku: Každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

43. Súd vo vzťahu k námietke premlčania nároku žalobcu ktorú vzniesol žalovaný uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna 2-ročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a jednak objektívna 3-ročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. 10 ročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V danom prípade však podľa názoru súdu je potrebné aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má dlhodobu v predmete činnosti ako bankový subjekt, poskytnutie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto, ak žalovaný v zmluve o úvere neuviedol podstatné náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch týmto obchádzal zákon, a toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Súd má za to, že ide o bezdôvodné obohatenie získané úmyselne, nakoľko žalovaný je bankovým subjektom pôsobiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike, ako taký je si vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie podstatných náležitostí v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, do zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere, je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré takýmto spôsobom vzniklo, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Ďalej je nesporné, že viackrát v priebehu rokov boli judikované všetkými súdmi rôznych stupňov porušenie práv spotrebiteľov aj priamo žalovaným. Preto v obdobných spotrebiteľských veciach je potrebné vychádzať zo všeobecnej desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, kedy žalovaný má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o svojom zneužití práva, či využívaní neprijateľných zmluvných podmienok a preto v predmetnom právnom vzťahu strán sporu tohto konania je potrebné aplikovať objektívnu 10-ročnú premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 2. Občianskeho zákonníka. Obdobne premlčanie posúdili napr. aj Okresný súd Svidník v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 20/79/2010-260 zo dňa 23. októbra 2013, Okresný súd Humenné v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 5C/184/2014-79 zo dňa 14. decembra 2015.

44. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať z preukázanej vedomosti, ktorou ale nie je porada s právnikom a ak nemáme preukázaný iný moment vedomosti tak je potrebné vychádzať z momentu zaplatenia. (rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo 169/2017 zo dňa 10.1.2018). Žalobkyni pokiaľ ide o jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia začala dvojiročná subjektívna ako aj desaťročná objektívna premlčacia lehota plynúť najneskoršie 12. novembra 2010 (t.j. deň zaplatenia splátky, ktorou došlo nad rámec poskytnutej sumy k vzniku bezdôvodného obohatenia, nakoľko okrem žalobkyňou tvrdenej porady s právnikom, na ktorú nie je možné prihliadať, nebol v konaní preukázaný iný moment vedomosti). Dvojiročná premlčacia lehota uplynula 12. novembra 2012. Preto, ak si žalobkyňa uplatňovala nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podaním žaloby dňa 24.03.2016, bez ohľadu na skutočnosť, že k uplynutiu objektívnej premlčacej doby zatiaľ ešte nedošlo a stane sa tak až 12. novembra 2020, k uplatneniu tohto nároku došlo po uplynutí dvojiročnej premlčacej lehoty a preto námietka premlčania vznesená žalovaným je dôvodná.

45. Dobré mravy predstavujú mimoprávne normy správania a predstavujú mimoprávny morálny normatívny systém. Dobré mravy ako nepísané morálne normy samy o sebe nie sú prameňom práva,

ale ich normatívnosť a záväznosť sa odvíja od právnych noriem, ktoré na ne odkazujú. Len na základe uvedených blanketných noriem obsiahnutých v písanom práve súkromného práva sa následne dobré mravy, ako nenormatívny systém, stáva súčasťou právneho poriadku a ich dodržiavanie požíva právnu ochranu vrátane ochrany súdnej. Je nepochybné, že právny predpis dáva dobrým mravom značnú vážnosť a silu, avšak nikde ich nešpecifikuje a nekonkretizuje, čo je do značnej miery logické a správne, pričom posudzovanie, čo je boni mores, čiže v súlade s dobrými mravmi, v danom prípade je na úvahe súdu. Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dobré mravy (bonimores) patria k zásadám súkromného práva, bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy, hoci sú zákonným pojmom, a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ústavný súd Českej republiky pojem dobré mravy vymedzil nasledovne: dobré mravy sú súhrnom etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je mnohokrát zabezpečované i právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 174/2005, dobré mravy sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnej situácie a jej súladu so všeobecne uznávanými pravidlami slušnosti a poctivého konania. Rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi je potrebné v každom prípade posudzovať individuálne, s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam konania účastníka v príslušnom období a k jeho vtedajšiemu postaveniu. Súlad s dobrými mravmi musí byť posudzovaný vždy bez ohľadu na to, že obsah bol výsledkom slobodnej dohody medzi účastníkmi a taktiež bez ohľadu na to, kto prípadný rozpor s dobrými mravmi zavinil alebo či niektorá zo strán bola v dobrej viere.

46. Ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka však zakotvuje základné podmienky tzv. chráneného výkonu subjektívnych práv. V zmysle teórie súkromného práva takýmito podmienkami je kumulatívne splnenie nasledovných predpokladov:

- a) existencia práva v dobe výkonu (t. j. aktom aplikácie práva nemôže dôjsť k založeniu neexistujúceho práva alebo povinnosti)
- b) musí byť uplatnený v súlade so zákonom, byť primeraný s ohľadom na cieľ, ktorý má byť dosiahnutý, a zároveň musí byť v súlade s dobrými mravmi.

47. Prvý predpoklad výkonu práva je jeho existencia. Bez existencie subjektívneho práva nemôžeme hovoriť o výkone práva, ale o protiprávnom úkone. Z uvedeného vyplýva, že aj § 3 ods. 1 OZ sa môže vzťahovať len na výkon existujúcich práv. Z hľadiska druhého predpokladu § 3 ods. 1 OZ upravuje, že zákonný rámec výkonu práva nespĺňa taký výkon, ktorý bez právneho dôvodu zasahuje do práv a oprávnených záujmov iných alebo je v rozpore s dobrými mravmi. Subjekt vykonávajúci právo musí jeho výkon realizovať v súlade so zákonom, jeho realizácia musí byť primeraná s ohľadom na cieľ, ktorý má byť dosiahnutý (t. j. nesmie ísť o tzv. šikanózný výkon práva) a musí byť v súlade s dobrými mravmi. V prípade realizácie práva vo vzájomnom strete s iným právom, výkon práva musí byť realizovaný v súlade s kolíznymi normami obsiahnutými v Občianskom práve alebo, ak takýchto kolíznych noriem niet, v súlade so zásadami Občianskeho práva.

48. Všeobecne možno bezpochyby dôvodiť, že v konaní žalovaným opodstatnene vznesenú námietku premlčania voči uplatňovanej pohľadávke, nemožno pokladať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože inštitút dobrých mravov je zákonným inštitútom a prispieva k istote v právnych vzťahoch. Za špecifických okolností však výkon práva namietat' premlčanie uplatneného nároku by mohol byť konaním umožňujúcim poškodiť druhého účastníka právneho vzťahu, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči ktorému by zánik uplatňovaného nároku v dôsledku uplynutia premlčacej doby bol neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ním uplatňovaného práva a s dôvodmi, pre ktoré svoje právo neuplatnil včas.

49. V danom prípade súd na daný skutkový stav aplikoval aj ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka s použitím princípu čl. 3 Civilného sporového poriadku, pričom v súvislosti s uplatnením nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia mal za to, že vzhľadom k vadám, ktorými trpí predmetná spotrebiteľská zmluva a s poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa pri výške čerpanej sumy 1.023,31 Eur, spláca od roku 2007 až do súčasnosti a splatila už minimálne 3.980,66 Eur a spláca ďalej, pričom žalobca od nej napriek prebiehajúcemu konaniu platby bez problémov prijíma, navyše stále požaduje od žalobkyne sumu cca 1.500,00 Eur, nemôže byť žalobkyňa sankcionovaná zamietnutím žaloby, nakoľko takéto rozhodnutie by nebolo rozhodnutím spravodlivým a bolo by vo výslovnom rozpore s princípmi

dobrých mravov. Pre žalobkyňu by bol zánik uplatňovaného nároku v dôsledku uplynutia premlčacej doby neprímerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ňou uplatňovaného práva - s poukazom na viackrát v priebehu rokov judikované všetkými súdmi rôznych stupňov porušenie práv spotrebiteľov priamo žalovaným. Žalovaný má dlhodobu v predmete činnosti ako bankový subjekt, poskytnutie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto, ak žalovaný v zmluve o úvere neuviedol podstatné náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch týmto obchádzal zákon, a toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Na základe vyššie uvedeného, súd na námietku premlčania vznesenú žalovaným dôvodne neprihliadal ako na dôvodnú, s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka s použitím princípu čl. 3 Civilného sporového poriadku.

50. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným zmluvou označenou ako „Žiadosť o aktiváciu Splátkovej karty Quatro“ vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany žalovaného žalobkyňi poskytnutý úverový rámec, t.j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalobkyňa čerpala prostredníctvom kreditnej karty. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, keď právny predchodca žalobcu mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52ods. 3 OZ) a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ). Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany právneho predchodcu bol pripravený bez možnosti žalobkyne meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia OZ upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. OZ). Súčasne zo strany žalovaného išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 258/2001Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

51. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007, t.j. v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy.

52. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

53. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

54. Podľa ust. § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

55. Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

56. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

57. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

58. Podľa ust. § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2007, t.j. v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 - 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 - 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 - 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 - 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 - 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

59. Podľa ust. § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

(3) Zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zľavku alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

(4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

(5) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(6) Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu. 7)

(7) Ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zľavku alebo šek, 8) musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

(8) Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 7 veriteľom.

60. Súd zistil, že vyššie oboznamovaná zmluva je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 ako aj s § 4 ods. 2 písm. a), c), g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vyplýva to zo skutočnosti, že žalobkyňa so žalovaným spísali žiadosť o aktiváciu splátkovej karty Quatro v zmysle bodu II. a následne žiadosť bola podpísaná žalobkyňou a žalovaným dňa 05.11.2007. Z tvrdenia žalovaného vyplýva, že žalobkyni malo dôjsť Schválenie Žiadosti o splátkovú kartu Quatro - Potvrdzujúci list, ktorý bol doložený v spise. Žalovaný v konaní ani nepreukázal, či toto oznámenie žalobkyni skutočne aj doručil. Zmluvné strany viazali účinnosť uzatvorenej zmluvy o úvere na splnenie odkladacej podmienky. V časti VI. Vyhlásenie klienta žiadosti - zmluvy sa dojednali, že prijatím a schválením žiadosti zo strany žalovaného sa táto Žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní platobnej karty, účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie Potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu Klientovi. Súčasťou Žiadosti mali byť aj Obchodné podmienky. Vznik práv a povinností zmluvných strán, teda právne účinky zmluvy o úvere /napríklad právo žalovaného ako dlžníka požadovať poskytnutie úveru, právo právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa na splatenie čerpaného úveru spolu s úrokmi podľa podmienok zmluvy a podobne/ strany zmluvy viazali podľa § 36 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> na splnenia odkladacej podmienky, ktorou je vydanie Potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu Klientovi. Usudzujúc podľa spojky „a“ použitej v dojednaní podmienky, účinnosť zmluvy o úvere mala nastať za kumulatívneho splnenia oboch uvedených skutočností, teda vydaním potvrdzujúceho listu a doručením PIN kódu žalovanému. V spore bolo preukázané, že žalobkyňa dostala od právneho predchodcu žalobcu kreditnú kartu a túto aj používala, teda možno usúdiť, že PIN kód karty jej bol doručený. Druhá z uvedených skutočností - vydanie potvrdzujúceho listu však v spore preukázaná nebola a nevyplýva nepriamo ani z iných v spore preukázaných skutočností. Súd preto uzatvára, že aj keď žalovaný so žalobkyňou uzatvoril platnú zmluvu o úvere, jej účinnosť bola viazaná na splnenie odkladacej podmienky, ktorej splnenie nebolo v tomto spore preukázané. Z toho vyplýva, že žalobkyňa so žalovaným neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ustanovenie § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, s poukazom na iné dôvody, než to že predmetná zmluva je tvorená nie jednou listinou, ale pozostáva

z viacerých častí (ktorá skutočnosť je uvedená na viacerých miestach zmluvy), ktorú skutočnosť zákon nevylučuje a ktorá skutočnosť nie je ani v rozpore so smernicou Rady č. 87/102/EHS.

61. Súd na základe preskúmania predmetnej zmluvy zistil, že táto neobsahuje jednotlivé náležitosti zmluvy podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, ročnú percentuálnu mieru nákladov, ako ani ročnú úrokovú sadzbu.).

62. Pokiaľ ide o chýbajúce údaje, ako počet splátok, súd akceptuje skutočnosť, že v danom prípade išlo o poskytnutie revolvingového úveru, pre ktorý je typické, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Preto počet splátok úveru dopredu nemožno určiť. Na základe uvedeného súd absenciu týchto údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere žalovanému nevytýka. Súd však zistil, že zmluva neobsahuje ani riadne uvedený údaj o úrokovej sadzbe a RPMN a tiež údaj o termínoch jednotlivých splátok, pričom absenciu týchto náležitostí nemožno tolerovať. Súd má za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver.

63. V tejto súvislosti súd konštatuje, že skutočnosť, že sa jedná o revolvingový úver neznamená právného predchodcu žalobcu, aby táto náležitosť bola súčasťou zmluvy, a to aj z toho dôvodu, že RPMN nezahŕňa len úroky, ale aj ďalšie náklady spojené s týmto úverom. Súd zdôrazňuje, že zákon nepozná výnimku pri revolvingových úveroch, ktorá by umožňovala absenciu RPMN priamo v zmluvnom dojednaní. Žalobkyňa a žalovaný uzavreli zmluvu, ktorej predmetom je spotrebiteľský úver (aj keď vo forme revolvingu), uvedená obligatórna náležitosť musí byť v zmluve uvedená a bolo povinnosťou žalovaného nastaviť podmienky splácania úveru tak, aby mu umožňovali vypočítať výšku RPMN. Pokiaľ ide o vyjadrenie, v ktorom tvrdil, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné určiť výšku RPMN priamo v úverovej zmluve, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalobkyne, a tým sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN, súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.10.2012, sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.03.2014, sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 6Co/138/2013 z ktorých vyplýva opačný právny názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový príp. iný druh úveru), aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. Indikatívny výpočet RPMN v záverečnej časti Obchodných podmienok či Cenníka, ktorý ani nebol súčasťou zmluvy (v zmysle Žiadosti o aktiváciu splátkovej karty Quatro súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky) a bol zaslaný žalobkyni až po jej schválení, nezohľadňujúci údaje platné v čase uzavretia zmluvy, nemožno považovať za splnenie povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z.

64. K údajom o úrokovej sadzbe súd uvádza, že tento v Žiadosti o aktiváciu splátkovej karty Quatro nie je uvedený vôbec, je uvedený len v Obchodných podmienkach, ktoré predložil žalobca a ktoré majú byť súčasťou uzatvorenej zmluvy, v článku VI. Úrok, poplatky, ročná percentuálna miera nákladov. V bode 34 je uvedené, že dlžný zostatok sa denne úročí štandardnou úrokovou sadzbou, a že v prípade úhrady sumy nižšej ako je výška povinnej splátky, alebo omeškania s úhradou akejkoľvek povinnej splátky alebo jej časti, sa denne úročí časť dlžného zostatku, ktorá je v omeškaní, sankčnou úrokovou sadzbou a časť dlžného zostatku, ktorá nie je v omeškaní, štandardnou úrokovou sadzbou alebo zvýšenou úrokovou sadzbou podľa bodu 36 týchto Obchodných podmienok. Pri výpočte úrokov sa vychádza z počtu dní 365. Výška štandardnej, sankčnej, zvýšenej a vkladovej úrokovej sadzby je určená bankou a uvedená v cenníku. Vymedzenie úrokov spôsobom uvedeným v Obchodných podmienkach je však podľa názoru súdu neurčité a nezrozumiteľné a z uvedeného nevyplýva ani výška jednotlivých zložiek mesačnej splátky, pričom priemerný spotrebiteľ nemá možnosť si uvedenú výšku ani vypočítať. Spotrebiteľ tak v čase uzatvárania zmluvy nemal vedomosť o tom, z akých položiek, v akej výške pozostáva navýšenie úveru. Až v schválení Žiadosti o Splátkovú kartu Quatro je uvedená aktuálna mesačná úroková sadzba vo výške 1,90 %. Pritom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Zákon zároveň uvádza,

že od spotrebiteľa nie je možné vyžadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Podľa názoru súdu právneho predchodcovi žalobcu nič nebránilo v tom, aby tieto údaje uviedol zreteľne a zrozumiteľne do textu zmluvy tak, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy / žiadosti mal vedomosť o tom, za akých podmienok mu je úver poskytnutý. Ak sa mal v tomto smere spotrebiteľ riadiť Obchodnými podmienkami či Cenníkom, súd tieto nepovažoval za platné zmluvné dojedania, keď žalovaný nemal možnosť nijakým spôsobom ovplyvniť obsah týchto dokumentov, vyjadriť sa k nim, príp. meniť výšku uvedených poplatkov a úrokov.

65. Súd považoval neuvedenie termínov splátok, ceny tovaru alebo poskytnutej služby, ročnej percentuálnej miery nákladov, ako ani ročnej úrokovej sadzby za neprijateľnú podmienku, ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Navyše súd poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a tiež na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

66. Vzhľadom na konkrétne chýbajúce údaje v úverovej zmluve, a tiež vzhľadom na to, že žalobkyňa úver čerpala, súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi stranami sporu považoval za platnú a v tejto časti žalobu zamietol, avšak poskytnutý úver považoval podľa citovaného ustanovenia § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

67. Vychádzajúc z uvedeného, súd dospel k záveru, že žalovaný mal v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. g) a § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nárok len na plnenie, ktoré poskytol žalobkyňa, čo v danom prípade predstavuje sumu 1.023,81 Eur.

68. Žalobkyňa v konaní preukázala, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, keď pri úvere, poskytnutom jej vo výške 1023,81 Eur, od nej v splátkach prijal sumu spolu vo výške 3.980,66 Eur, a to minimálne v rozsahu sumy 2.592,68 Eur z titulu úrokov a poplatkov poskytnutého úveru, napriek tomu, že poskytnutý úver sa v zmysle citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch považoval za bezúročný a bez poplatkov, dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodná, a preto jej v tejto časti vyhovel.

69. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; § 257 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: Výnimочноe súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

70. V prejednávanej veci je možné konštatovať, že žalobkyňa aj žalovaný boli úspešní v konaní čiastočne, preto súd nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ

rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).